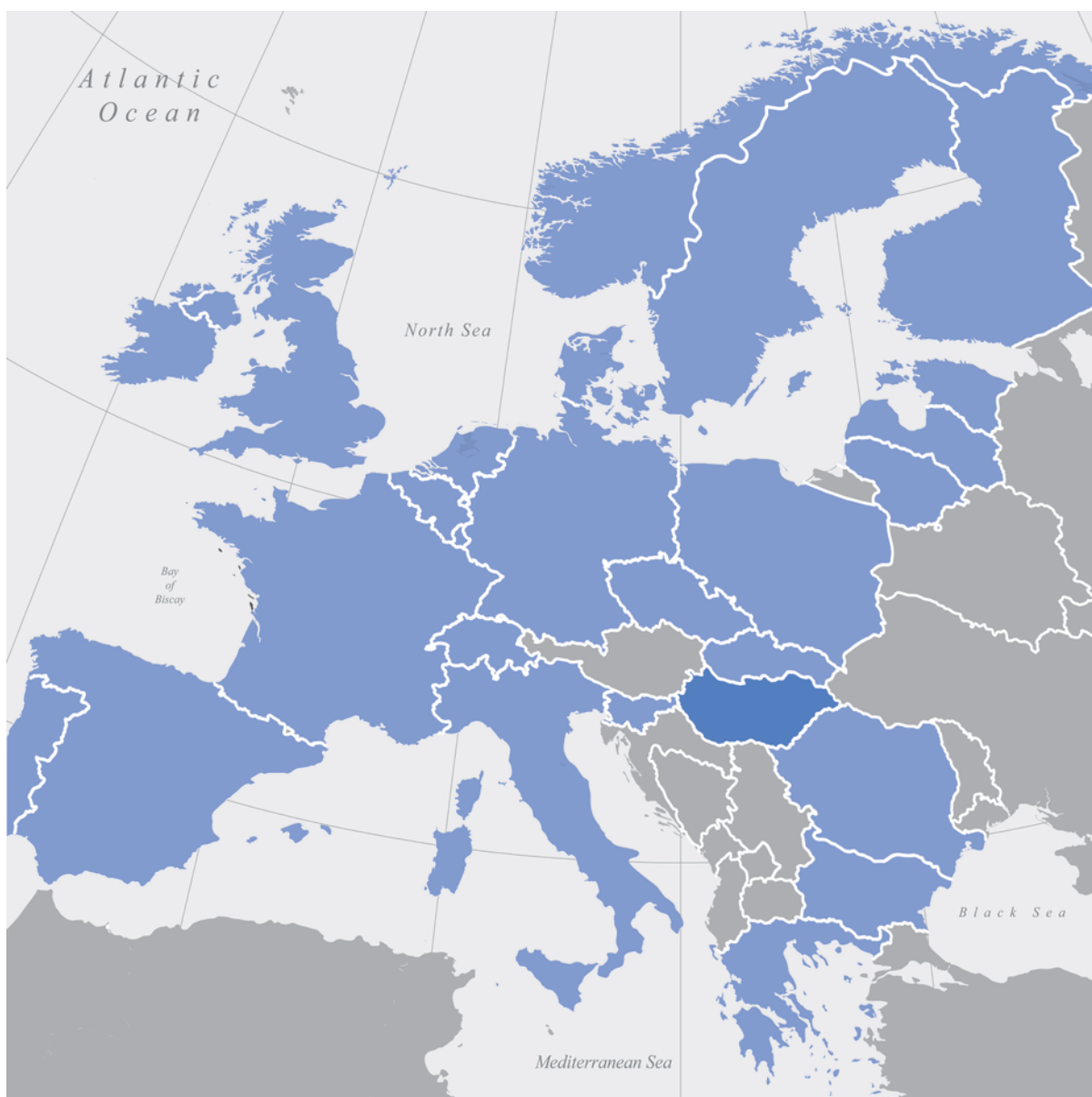

Korrupciós kockázatok Magyarországon 2011

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet szeretnénk nyilvánítani a Norvég Királyi Nagykövetségnek, a Nemzetközi Visegrádi Alapnak, az Európai Bizottságnak és a Transparency International Titkárságának a projekt támogatásáért.

Külön köszönet illeti Juhász Gábort a tanulmány elkészítése során nyújtott segítségéért.

Köszönjük az Antalis Hungary Kft.-nek, hogy a tanulmány kiadásához szükséges papírmennyiséget ingyen bocsátotta a rendelkezésünkre.

Felelősségi nyilatkozat

A bírálók észrevételei a tanulmányban nem teljes körűen jelennek meg, ezért a tanulmányban kifejtett vélemények a Transparency International Magyarország álláspontját tükrözik. A jelentésben felhasznált anyagok keltezésének időpontja 2011. A tanulmányban megjelent adatok és állítások hitelességét a lehető legszélesebb körben ellenőriztük. A Transparency International azonban nem vállal felelősséget a jelentésben található információk egyéb célra vagy más kontextusban való felhasználásáért.

© 2012 Transparency International
Transparency International Secretariat
Alt Moabit 96
10559 Berlin
Germany
<http://www.transparency.org>

With financial support from the Prevention of and Fight against Crime Programme of the European Union European Commission - Directorate-General Home Affairs

Transparency International (TI) globális korrupcióellenes civil szervezet. Több mint 90 tagozata van világszerte, nemzetközi titkársága Berlinben működik. A TI célja, hogy felhívja a korrupció káros hatásaira a figyelmet. A korrupcióval szemben hatékony lépések kifejlesztése és megvalósítása érdekében kormányzati, üzleti és civil társadalmi partnerekkel folytat együttműködést.

Transparency International Magyarország (TI-H) a TI magyar tagozata. Független szakmai szervezatként a Transparency International Magyarország hozzájárul a korrupció mérsékléséhez, a közszolgálat döntéshozatali eljárásai során és a közpénzek felhasználása terén az átláthatóság és a számonkérhetőség elősegítéséhez, továbbá a közérdekű információk hozzáférhetőségének a javításához. Céljaink elérése érdekében tevékenységeink során a párt- és kampányfinanszírozásra, a közbeszerzésekre, a közérdekű bejelentők védelmére, az igazságszolgáltatási korrupcióra, a közérdekű érdekképviselési kérdésekre és az üzleti szektor átláthatósági mechanizmusaira összpontosítunk.

Szerkesztők

Burai Petra - a TI Magyarország jogi vezetője. Jogászként végzett az ELTE jogi karán, 2004-ben emberi jogi LLM szakon a CEU-n, majd 2008-ban FCO Chevening-ösztöndíjasként közpolitikai diplomát szerzett Nagy-Britanniában a Bristol Egyetemen. Nemzetközi szakmai tapasztalatokra többek között az Európa Tanács Emberi Jogi Főigazgatóságán Strasbourgban, valamint a Robert Bosch Alapítvány ösztöndíjasaként a német Szövetségi Belügyminisztériumban és a berlini Politikai Képzési Központban tett szert. Két éven keresztül dolgozott az Oktatási Minisztériumban, az ELTE ÁJK Közigazgatási Jogi Tanszékén oktatott, a Transparency International Magyarországot megelőzően pedig az Állami Számvevőszék munkatársaként foglalkozott korrupcióellenes politikákkal és fejlesztési kérdésekkel. 2011 január-februárjában az USA International Leadership Programjának (IVLP) vendég-szakértője volt.

Hack Péter - az Eötvös Loránd Tudományegyetemen végzett. Ugyanezen az egyetemen PhD-címet szerzett, és 2011-ben habilitált. A Magyar Országgyűlés országgyűlési képviselője volt 1990–2002 között. A Magyar Országgyűlés Alkotmány- és igazságügyi bizottságának és az Igazságszolgáltatási reform bizottságnak az elnöke volt 1994–1998 között. Tagja volt az Alkotmány-előkészítő bizottságnak, a Választójogi reform bizottságnak és a Nemzetbiztonsági bizottságnak. 1997–1998 között az Országos Igazságszolgáltatási Tanács tagja volt. Jelenleg az ELTE jogi karán és a Bíróképző Akadémián oktat. 2008 óta az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Oktatási Tudományos Tanácsának a tagja. 2007–2008 között a magyar kormány Antikorrupciós Koordinációs Testületének tagja. 2007 óta tagja a Transparency International Magyarország Tanácsadó testületének.

Szerzők és közreműködők

Kutatás vezető

Hack Péter, Eötvös Loránd Tudományegyetem, Állam- és Jogtudományi Kar

Kutatás bíráló

Suzanne Mulcahy, Transparency International Nemzetközi Titkárság

Projektkoordinátorok

Hortobágyi Emese, Transparency International Magyarország

Salgó Ella, Transparency International Magyarország

Paul Zoubkov, Transparency International Nemzetközi Titkárság

Külső bíráló

Gabriel Partos, Economist Intelligence Unit, London

Szerzők

Burai Petra, Transparency International Magyarország - Közszolgálat

Drinóczi Tímea, Pécsi Tudományegyetem, Állam- és Jogtudományi Kar - Törvényhozás

Fazekas János, ELTE, Állam- és Jogtudományi Kar - Állami Számvevőszék

Gosztonyi Gergely, ELTE, Állam- és Jogtudományi Kar - Média

Hack Péter, ELTE, Állam- és Jogtudományi Kar - Igazságszolgáltatás

Jancsics Dávid, City University of New York, Graduate School and University Center - Országprofil

Keserű Júlia, K-Monitor Közhasznú Egyesület - Kormányzati korrupcióellenes szervezetek

Kiszelly Zoltán, Kodolányi János Főiskola - Politikai pártok

Léderer Sándor, K-Monitor Közhasznú Egyesület - Kormányzati korrupcióellenes szervezetek

Móra Veronika, Ökotárs Alapítvány - Civil társadalom

Sólyom Anna, Európai Választási Szakértők Egyesülete - Választási szervek

Szánthó Miklós, politikai elemző - Végrehajtó hatalom

Szántó Zoltán, Budapesti Corvinus Egyetem - Üzleti szektor

Szigeti Tamás, ELTE, Állam- és Jogtudományi Kar - Országgyűlési biztosok

Tausz Péter, Transparency International Magyarország - Közszolgálat

Tóth István János, Budapesti Corvinus Egyetem - Üzleti szektor

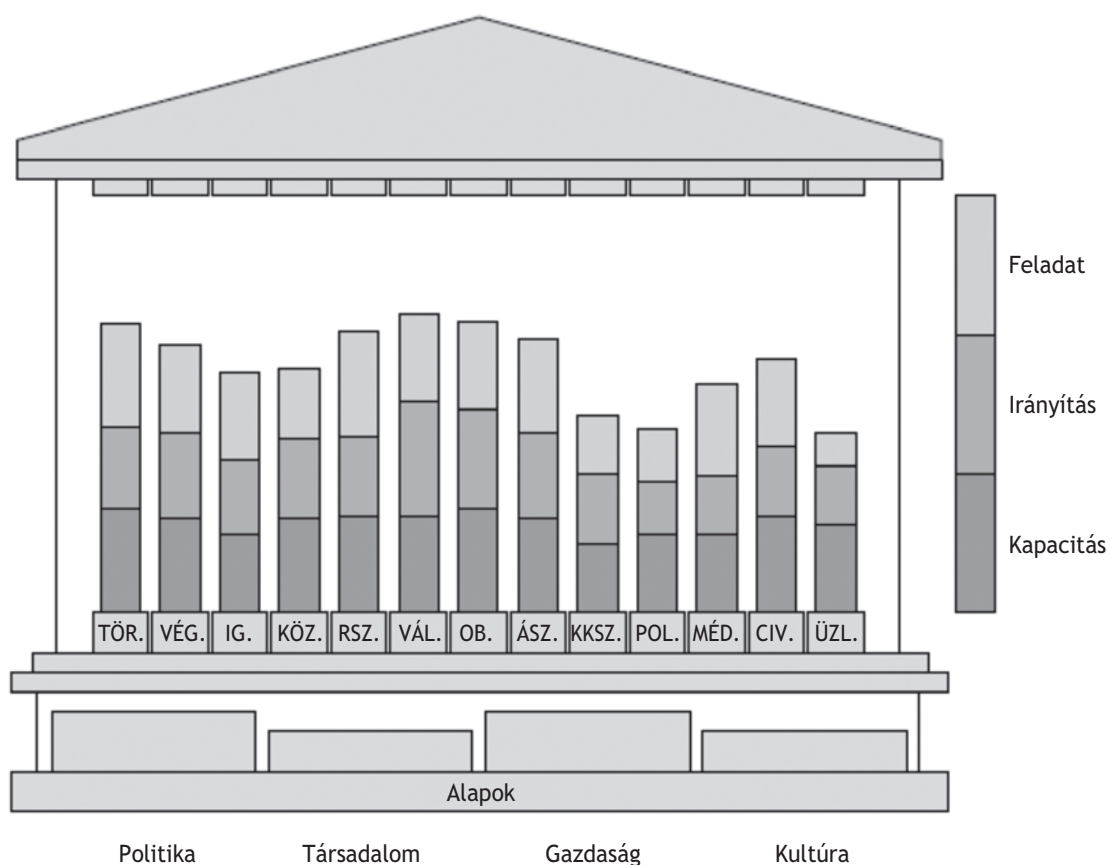
Varga Szabolcs, Budapesti Corvinus Egyetem - Üzleti szektor

Víg Dávid, ELTE, Állam- és Jogtudományi Kar - Rendvédelmi szervek

Vissy Beatrix, ELTE, Állam- és Jogtudományi Kar - Országgyűlési biztosok

NIS Tanácsadó Testület	
Név	Szervezet
Alexa Noémi	Transparency International Magyarország
Bárd Károly	Közép-európai Egyetem
Bod Péter Ákos	Budapesti Corvinus Egyetem
Böszörményi Nagy Gergely	Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium
Hamecz István	OTP Alapkezelő Zrt.
Lánczi András	Budapesti Corvinus Egyetem
Manchin Róbert	Gallup Europe
Mráz Ágoston	Nézőpont Intézet
Nizák Péter	Nyílt Társadalom Intézet
Pethő András	Origo
Varga Zs. András	Legfőbb Ügyészség

Nemzeti Integritásrendszer

TÖR.	Törvényhozás	ÁSZ.	Állami Számvevőszék
VÉG.	Végrehajtó hatalom	KKSZ.	Kormányzati korrupcióellenes szervezetek
IG.	Igazságszolgáltatás	POL.	Politikai pártok
KÖZ.	Közszolgálat/Közigazgatási intézmények	MÉD.	Média
RSZ.	Rendvédelmi szervek	CIV.	Civil szervezetek
VÁL.	Választási szervek	ÜZL.	Üzleti szektor
OB.	Országgyűlési biztosok		

I. ÖSSZEFOGLALÓ

A magán- és közszolgáltatásban napvilágra kerülő nagy horderejű korrupciós ügyek sorozata rávilágít arra, hogy Európában sürgős lépéseket kell tenni a korrupció felszámolása érdekében. A korrupció aláássa a jó kormányzást, a jogállamiság és az alapvető emberi jogok érvényesülését. Félrevezeti az állampolgárokat, sérti a magánszektor érdekeit, és torzítja a pénzügyi piacokat.

A 2007-es általános jelentés, valamint a 2008-ban megjelent, az üzleti szektort elemző NIS-tanulmány után a Transparency International Magyarország immáron másodszor jelenteti meg az NIS ország tanulmányt. A 2011-es NIS ország tanulmány 13 olyan „pillért”, illetve intézményt elemez, amelyek az ország integritási rendszerének legfontosabb alkotóelemeinek tekinthetők. A szerkesztési folyamatot meglehetősen megnehezítette a folyamatosan változó jogszabályok, amelyek alapvetően változtatták meg vagy éppen bizonytalanították el egyes pillérek helyzetét. A kutatást végül 2011 októberében zártuk le, megállapításaink az ekkor hatályos jogszabályi helyzetet tükrözik.

Magyarországot az Európai Unió tagjaként demokratikus intézményrendszer jellemzi, amelynek keretében a fékek és ellensúlyok rendszerét a jogrendszer hivatott biztosítani. A gyakorlatban azonban az intézmények feletti politikai befolyásgyakorlás lehetősége a legutóbbi 2010-es választások óta jelentősen megnőtt, amikor a kormány kétharmados többséget szerzett az Országgyűlésben.

A függetlenség biztosítása érdekében egyes törvények és kinevezések az Országgyűlés abszolút többségének hozzájárulását követelik meg. Ha a parlamenti többség a parlamenti helyek több mint kétharmadával rendelkezik, az abszolút többséget igénylő döntések kitzűzött célja kiüresedik, nem biztosítható a személyek pártsemleges kinevezése. Csupán a kormányzó pártok önkorlátozásától függ, hogy figyelembe veszik-e az ellenzék véleményét vagy sem.

Bár a rendelkezések általában elegendő jogalapot nyújtanak a független működés megvalósíthatóságához, az ellenőrzést megvalósító intézmények függetlensége a gyakorlatban megkérdőjelezhető. Az Állami Számvevőszék, az ügyészség és a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság felső vezetői egyértelmű politikai háttérrel rendelkeznek. A Legfelsőbb Bíróság elnökét átszervezésre hivatkozva megbízatása felének letöltésekor váltották le. Az ellenőrzési feladatokat ellátó intézmények vezetőinek újraválaszthatósága tovább gyengíti függetlenségüket.

Továbbra is a politikai pártokat jellemzik a legnagyobb korrupciós kockázatok Magyarországon. A kampányfinanszírozás szabályozása nem biztosítja az átláthatóságot és a számonkérhetőséget, ez pedig a párt- és kampányfinanszírozás során jogellenes források felhasználását teszi lehetővé. Ez a közbeszerzések során visszaélésekhez vezet, és megkérdőjelezi a kormány valamennyi korrupcióellenes erőfeszítését. A kétharmados parlamenti többségből kifolyólag a rendszer megváltoztatása kizárólag a hatalmon lévő pártok politikai akaratának függvénye.

Az üzleti szektor szintén jelentős korrupciós kockázatokkal szembesül. A gazdasági válság és a gyors tempójú jogalkotás további bizonytalanságot okozott a nehéz adminisztratív teherrel és kiszámíthatatlan állami beavatkozásokkal szembesülő gazdasági társaságok számára. Számos üzleti tranzakció rejt magában magas korrupciós kockázatot, így a csődeljárás, a felszámolás, a közbeszerzések, illetve a hatósági engedélyezési eljárások, ez pedig jól jelzi, hogy alapvető változásokra van szükség azokon a területeken, amelyeken az állam vagy a közigazgatás akár finanszírozóként, akár szabályozó vagy ellenőrző szerepben lép fel.

Annak ellenére, hogy már több ígéret elhangzott, és kísérletet tettek a közérdekű bejelentők védelme érdekében, a rendszer nem működik. A keretszabályozás hatályban van, de intézményi háttér nélkül nem képes teljesíteni a meghatározott feladatait.

A nemzeti integritással kapcsolatos intézkedések sem javultak jelentősen az utolsó NIS-jelentés óta. A közérdekű bejelentők védelme, valamint egy olyan átfogó etikai kódex, amely az összeférhetetlenség, az ajándékozás, a vendéglátás és a munkaviszony megszűnése utáni időre vonatkozó szabályokat is tartalmazza, még mindig hiányzó elemként szerepel az NIS nemzeti integritást biztosító valamennyi pilléréből. Ráadásul szinte egyetlen korrupcióellenes képzési program sincs az NIS rendszerén belül, illetve a nagyközönség számára sem.

Az egyes állami intézmények átláthatósága továbbra is problémát jelent. A lobbiszabályok hiánya és a fontosabb jogszabályváltozások kezdeményezésének parlamenti képviselők egyéni indítványai révén megvalósuló új gyakorlata miatt a jogalkotás csúcsa kevésbé átláthatóvá vált.

Magyarországon továbbra is a korrupció strukturális okai között említendő az erőforrások hiánya, illetve hibás elosztása, valamint a túlbürokratizált jogi és igazgatási rendszer, amelyeket tovább súlyosbított a gazdasági, politikai és társadalmi átalakulás.

A magyar korrupcióellenes programok egyre inkább azon a felismerésen alapulnak, hogy átfogó jogalkotási és nem-jogalkotási intézkedésekre van szükség, amelyek nem csupán szélesebb körben meghatározott magatartások büntetendővé nyilvánítását, hanem szigorúbb összeférhetetlenségi szabályokat és szervezett információs kampányokat foglalnak magukban. Ezeknek a programoknak a sikeres végrehajtásához azonban a kormány részéről határozott politikai akaratra, a politikai pártok közötti egyetértésre, valamint a civil társadalom támogatására van szükség.

Ugyanakkor nagyon kevés az olyan terület, ahol igazi áttörés tapasztalható a 2007-es és 2008-as NIS-tanulmány óta, így néhány ajánlásunk szükségszerűen ennek megállapításait visszhangozza.

II. AZ EGYES PILLÉREK HELYZETE

Az elemzés összesen 150 indikátort tartalmaz, pillérenként mintegy 12 mutatót. Minden indikátor esetében az értelmező kérdések a legjobb nemzetközi gyakorlat alapján kerültek megfogalmazásra az adott pillérhez kapcsolódóan már létező elemzési eszközök és a TI tapasztalatai alapján, továbbá az érintett intézményekkel foglalkozó nemzetközi szakemberek segítségével. Az így kialakult sorrend az egyes pillérek korrupció elleni védekezőképességének erősségét jelzi.

Pillér	Pontszám
Választási igazgatási szervek	72
Országgyűlési biztos	69
Törvényhozás	69
Rendvédelmi szervek	67
Állami Számvevőszék	65
Végrehajtó hatalom	64
Civil társadalom	60
Közszolgálat	58
Igazságszolgáltatás	58
Média	55
Korrupcióellenes kormányzati szervek	47
Üzleti szektor	44
Politikai pártok	43

A Nemzeti Integritás Rendszer megerősítése érdekében a legfontosabb ajánlásaink a következők:

- Csökkenteni kell a független intézmények politikai befolyását.
- Szigorúbb szabályozás szükséges a pártfinanszírozás területén.
- Be kell vezetni a közérdekű bejelentők hatékony védelmét.
- Hatékony vagyonyilatkozási rendszert kell létrehozni.
- Meg kell erősíteni az Állami Számvevőszék javaslatainak a végrehajtását.
- Olyan etikai kódexeket kell megalkotni, amelyek az összeférhetlenségre, az ajándékozásra, a vendéglátásra, a lobbitevékenységre és a munkaviszony megszűnése utáni időre vonatkozó szabályokat is tartalmazzák a NIS valamennyi pillérére vonatkozóan.
- Következtes, hosszú távú korrupcióellenes programot kell kidolgozni és végrehajtani, különös tekintettel a megelőzésre és a képzésre.

A tiszta közélet egyes pilléreinek erősségeit és gyengeségeit, valamint a pillérekre vonatkozó ajánlásainkat az alábbiakban részletezzük.

A leggyengébb pillérek

Politikai pártok (Pontszám: 44)

A politikai pártok maradnak Magyarországon továbbra is a fő kockázati tényezők a korrupció szempontjából. A kampányfinanszírozási szabályozás nem biztosítja az átláthatóságot, sem a számonkérhetőséget, ami a párt- és kampányfinanszírozás során illegális eszközök használatához vezet. Ez a közbeszerzésekkel kapcsolatos közpénzekkel való visszaéléshez vezet, és megkérdőjelezi a kormány összes korrupcióellenes erőfeszítését. A kétharmados parlamenti többségből kifolyólag a berendezkedés megváltoztatása csak az uralkodó pártok politikai akaratának a függvénye.

	Erősségek	Gyengeségek
Politikai pártok	A jogszabályok biztosítják a pártok versenyét és szabad működését	A párt- és kampányfinanszírozási szabályok betarthatatlanok; hiányoznak az alapvető átláthatósági és számonkérhetőségi elemek A kampányköltségek jelentős része könyvelésen kívüli forrásokból származik Megkésett vagy nem teljes pénzügyi jelentésekre nincsenek szankciók

Ajánlásaink

1. Elsődleges prioritás a kampány- és pártfinanszírozás új, hatékony, átlátható és szigorúan érvényesülő szabályozása. A pártok működési költségeit (bérek, kiadások stb.) nyilvánosságra kell hozni.
2. A bevételek és kiadások hatékony ellenőrizhetősége érdekében a kampányköltségekről sokkal több és részletesebb információt kell nyilvánosságra hozni.
3. Korlátozni kell a pártok hirdetési kiadásait.
4. A kampányköltségek harmadik fél általi kifizethetőségét meg kell tiltani.
5. Lehetővé kell tenni az ÁSZ számára, hogy vizsgálhassa a pártok tényleges pénzügyi helyzetét, a pártokról szóló új törvénynek meg kell teremtenie a pártok pénzügyi átláthatóságát.
6. Szigorúbb összeférhetlenségi szabályokat kell bevezetni a helyi önkormányzati képviselőkre vonatkozóan (legalább az országgyűlési képviselőkéhez hasonlóan).
7. Kötelező érvényű határértékeket és közzétételi szabályokat kell bevezetni a vendéglátással kapcsolatban, és ellenőrizni kell azok betartását.
8. Éves értékhatárrol kell rendelkezni az ajándékozásra vonatkozóan, valamint csökkenteni kell az egy alkalommal elfogadható ajándékok értékét.

Üzleti szektor (Pontszám: 43)

Az üzleti szektor továbbra is a nemzeti integritásrendszer egyik leggyengébb pillére, mivel a 2008-as NIS-jelentés óta nem történt jelentős előrehaladás a területen. Miközben az uniós standardok figyelembe vételével lépések történtek a cégbejegyzésre vonatkozó jogszabályok egyszerűsítése és egységesítése irányába, az üzleti környezet egésze leginkább átláthatatlannak bizonyul a meglehetősen kisméretű magyar üzleti szektorban. A gazdasági válság és a gyors tempójú jogalkotás további bizonytalanságot okozott a nehéz adminisztratív teherrel és kiszámíthatatlan állami beavatkozásokkal szembesülő gazdasági társaságok számára. Számos üzleti tranzakció rejt magában magas korrupciós kockázatokat, így a csődeljárás, a felszámolás, a közbeszerzések, illetve a hatósági engedélyezési eljárások. A magyar üzleti szektor egyik legfontosabb jellemzője a mikro- és kisvállalkozások viszonylag magas aránya. Magyarországon az üzleti szektor 200.000 jogi személyiséggel nem rendelkező vállalkozást foglal magában és egymillió regisztrált egyéni vállalkozót. Ugyanakkor az integritásmechanizmusokat leginkább csupán a multinacionális vállalatok alkalmazzák.

	Erősségek	Gyengeségek
Üzleti szektor	Egyszerű és egységes cégalapítási és engedélyezési szabályok A működésre vonatkozó jogszabályok megfelelnek az uniós elvárásoknak	Kicsi piac, nehezen alakul ki verseny Hatóságokkal szemben kiszolgáltatott üzleti vállalkozások Magas korrupciós kockázatok különböző üzleti folyamatokban, úgymint csődeljárás, felszámolás, közbeszerzések, hivatalos engedélyek Csak multinacionális cégek alkalmazzák integritási szabályokat Kiszámíthatatlan állami beavatkozás

Ajánlásaink

1. Kiszámíthatóbb jogalkalmazásra van szükség az üzleti szektorban.
2. A közbeszerzések esetében további információkat kell közzétenni, és erősíteni kell az átláthatóságot.
3. Alaposabban kell ellenőrizni a közpénzeket felhasználó szervezeteket.
4. Átfogó feketelistákat kell kiadni a korrumpált cégekről, és „fehérlistákban” kell összefoglalni a jó példákat.
5. Ki kell emelni a legjobb gyakorlatokat megtestesítő példákat, különösen a kis- és közepes méretű vállalkozásokra vonatkozóan.
6. Az etikus üzleti magatartásra vonatkozó oktatási programokra van szükség.

Kormányzati korrupcióellenes szervezetek (Pontszám: 47)

Magyarországon nincs független, többéves múlttal rendelkező korrupcióellenes intézmény. Ad hoc módon kialakított csoportok és egyes intézmények házon belüli szervezeti egységei foglalkoznak kifejezetten korrupcióellenes feladatokkal. A jelentés főbb következtetéseinek az alapja elsősorban az elszámoltatási kormánybiztos, valamint a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal megállapításai. A kormánynak közvetlenül alárendelt a legtöbb jelentős szereplő ezen a pilléren belül, így nem tekinthetők politikailag pártatlannak és függetlennek. Néhány szervezet esetében hiányoznak a megfelelő intézményi és pénzügyi források, míg mások esetében az átláthatóság hiánya okoz problémát. A legtöbb intézmény a kormánynak felelős, de ezen intézmények tevékenységeihez csak korlátozott mértékben biztosított a hozzáférés és az ellenőrzés lehetősége a nyilvánosság számára. Az elszámoltatási kormánybiztos folyamatosan felhívja a figyelmet a korábbi évek magyar korrupciós ügyeire. Ez jól láthatóan elősegíti a rendvédelmi szervek felderítési munkáját, bár a kormánybiztos által vizsgált minden eset az előző kormány idejére nyúlik vissza. Ennek eredményeként a megelőzés és kivizsgálás terén a jelenlegi vagy a jövőbeni esetek vonatkozásában igen megkérdőjelezhető a kormánybiztos szerepe.

	Erősségek	Gyengeségek
Kormányzati korrupcióellenes szervezetek	<p>Az antikorrupciós szervezetek fontos szerepet játszanak a nyomozásokban</p> <p>Tervben van egy új antikorrupciós egység felállítása az Ügyészségen belül</p>	<p>Nincs független antikorrupciós szervezet</p> <p>Az antikorrupciós ügynökségek nem rendelkeznek nyomozati jogkörrel</p> <p>A Kormányzati Ellenőrzési Hivatal működése nem átlátható</p> <p>Közérdekű bejelentők védelme nem biztosított</p> <p>Nem léteznek korrupcióellenes oktató és tájékoztató programok</p>

Ajánlásaink

1. Nem szükséges egy központosított korrupcióellenes ügynökséget létrehozni, de szükség van a közérdekű bejelentők védelmére megfelelő megoldást találni.
2. Szükség van egy állami intézmény létrehozására, amely ellátja a korrupcióellenes oktatással, tájékoztatással és megelőzéssel kapcsolatos feladatokat.

A legerősebb pillérek

Választási szervek (Pontszám: 72)

A magyar társadalom mindkét választási szervet, az Országos Választási Irodát (OVI) és az Országos Választási Bizottságot (OVB) egyaránt elismeri. A tanulmány megállapítja, hogy a választási testületek lépései és működése nemcsak, hogy megfelelnek a jogi előírásoknak, hanem információkat is közvetítenek az állampolgárok számára a gyakorlatban, ami meghaladja az előzetes várakozásokat. Az Országos Választási Bizottság szerepe választási időszakokban és a népszavazások, valamint a jogorvoslati kérelmek eseteiben mérhető fel. Ez a nemzeti szintű hálózat azonban nem gyengíti a felettes szervek tevékenységét. Az integritási mechanizmusok rosszul szabályozottak, a gyakorlatban viszont hatékonyan működnek. A választási adminisztráció átláthatósszámonkérhető módon működik. Aszabályozás leggyengébb része a kampányfinanszírozás szabályozása: az EBESZ/ODIHR jelentése olyan fontos hiányosságokra mutatott rá, amelyek a választási szervek számára nem teszik lehetővé, hogy hatékonyan reagáljanak és lépjenek fel.

	Erősségek	Gyengeségek
Választási szervek	Részrehajlástól mentes, professzionális, közbizalmat élvező és jól működő választási szervek Átlátható működés	Függetlenségi és integritási szabályok nem megfelelőek (elnök kinevezésének szabályai és hiányzó magatartási kódex) Nem hatékony szankciók választási csalás esetén A kampányfinanszírozási rendszerből hiányoznak az átláthatóság és a számonkérhetőség elemei

Ajánlásaink

1. A választási bizottságoknak egységes elvek szerint kell működniük.
2. A választási eljárások szankcionálási rendszerét felül kell vizsgálni, mert a gyakorlatban nem hatékonyak.

Országgyűlési biztosok (Pontszám: 69)

Magyarországon az országgyűlési biztos nem bír elsődleges funkcióval a korrupció elleni küzdelemben, de az adatvédelmi és az információs szabadsággal kapcsolatos országgyűlési biztos feladatai alapvető fontosságúak a kormányzás átláthatósága szempontjából. Ezt a rendszert azonban az Alaptörvény teljesen átrendezi, és az intézményre nézve több szempontból is jelentős jogi és szerkezeti változásokat hoz. A jelenlegi autonóm, több országgyűlési biztosból álló rendszer, amelyben a négy független országgyűlési biztos egymással csak professzionális szinten működött együtt, megváltozik. Az új struktúra egy központi, hierarchikus felépítésű országgyűlési biztosi rendszert hoz létre. Az Alaptörvény egy általános országgyűlési biztosról és két helyettes országgyűlési biztosról rendelkezik. Bár az Országgyűlés mindegyiküket kétharmados többséggel választja meg, az egyetlen általános országgyűlési biztos valószínűleg irányító szerepet kap. Az Alaptörvény megszünteti az országgyűlési adatvédelmi biztos intézményét. Ehelyett egy közigazgatási hatóságot hoz létre az Alaptörvény, amely védi az adatok és az információs szabadság

védelméhez fűződő alkotmányos alapjogokat. Az alapjogok védelme szorosan összefügg a védelmére rendelt intézmény függetlenségének a szintjével. A közigazgatási hatóság a végrehajtó hatalom részét képezi, annak ellenére, hogy függetlenségét a jogszabály deklarálja. A független adatvédelmi, valamint az információszabadság védelméért felelős országgyűlési biztos intézményének eltörlése egyelőre nehezen értékelhető, és ennek az intézkedésnek a hatása a korrupció elleni küzdelemben még nem tisztázott.

	Erősségek	Gyengeségek
Országgyűlési biztosok	Közbizalmat élvező intézmény Megfelelő vizsgálati jogkör	Az új országgyűlési biztosi rendszer függetlensége megkérdőjelezhető Megszűnik az információszabadságért és adatvédelemért felelős országgyűlési biztos posztja Nem elégséges átláthatósági követelmények, etikai kódex hiánya Országgyűlési biztosok határozatait nem mindig tartják be Országgyűlési biztosok újraválaszthatók

Ajánlásaink

1. Különös figyelmet kell fordítani az országgyűlési biztosi rendszer szerkezetátalakítására, hogy az eddig jól működő országgyűlési biztosi pozíciók és hivatalaik eltörlése nem gyengíti-e a rendszer integritását és a korrupcióellenes erőfeszítéseket.
2. A függetlenség biztosítása és az intézmény feladatainak végrehajtása érdekében megfelelő pénzügyi forrásokról kell gondoskodni.
3. Megfelelő figyelmet kell fordítani az országgyűlési biztos jogviszonya megszűnése utáni korlátozásokra, és meg kell tiltani az újraválaszthatóságot.
4. Mivel az országgyűlési biztos tevékenységének a sikere nagymértékben függ munkája nyilvánosságától és a társadalmi tudatosságtól, nagyon fontos, hogy aktív és átlátható kommunikációs csatornákat tartson fenn a médiával az országgyűlési biztos. Könnyen hozzáférhető és kereshető rendszerben kell minden dokumentumot és esetet közzétenni.
5. Az integritás hibáit, valamint a törvénysértéseket a nem-kormányzati szervezetekkel együttműködve célzottan kell kezelni és vizsgálni. Az országgyűlési biztos és a nonprofit szektor között szorosabb együttműködést javasolt kialakítani.

A legellentmondásosabb pillérek

Média (Pontszám: 55)

A kormányzó pártok jelentősen megváltoztatták a médiaszabályokat 2010-ben. Módosították az Alkotmányt az 1986. évi II. törvénnyel együtt, miközben elfogadták a média általános alapelveit felvázoló jogszabályt, az úgynevezett „médiaalkotmányt”. Végül a Parlament elfogadta a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényt. Széles körben érte mind nemzeti, mind nemzetközi bírálata a vitatott törvényt. Sok vezető magyar folyóirat jelentette meg lapját üres címlappal a szabályozással szembeni tiltakozása jeleként. Számos európai politikus és szövetség tiltakozott a törvény ellen. Több demonstrációra került sor a törvény elfogadását követően, és az Európai Unió is aggodalmát fejezte ki. Az új szabályozást úgy értékelték, hogy veszélyezteti és gyengíti a sajtó korrupció elleni küzdelemben játszott szerepét.

	Erősségek	Gyengeségek
Média	<p>Sokféle szolgáltató létezik</p> <p>A jogszabályok szerint médiaszolgáltatások és tartalmak szabadon nyújthatók</p> <p>Az oknyomozó újságírás feltörekvőben van</p>	<p>NMHH politikailag nem független</p> <p>Visszaélésekre lehetőséget adó jogbizonytalanság, átláthatatlan eljárási szabályok</p> <p>Újságírók forrásai nem megfelelően védettek</p> <p>Korlátozó hatású büntetések</p> <p>A kormánykoalíció televíziós megjelenése túlreprezentált</p>

Ajánlásaink

1. A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságnak (NMHH) részletesebb tájékoztatást kell adnia tevékenységéről, és együtt kell működnie az érdekelt felekkel.
2. A közszolgálati média és a közpénzből megvalósított hirdetések finanszírozását átláthatóbbá kell tenni.
3. A média korrupció elleni küzdelemben játszott szerepének a megerősítéséhez jogilag és pénzügyileg elő kell segíteni az oknyomozó újságírást.
4. Az új médiatörvény alkalmazását egységesíteni kell.
5. Nagyobb átláthatóságra van szükség a tekintetben, hogy a Hatóság mikor gyakorolja ellenőrzési hatásköreit a média felett.
6. Átfogó felülvizsgálatot kell kezdeményezni a Hatóság belső irányítási struktúráját, hatásköreit és felelősségi köreit illetően.
7. A bírósági eljárásokat egységesíteni kell annak érdekében, hogy minden fél (újságírók, ügyvédek, bírák) egyértelműen alkalmazza a hatályos jogszabályokat.

Igazságszolgáltatás (Pontszám: 58)

Az új Alaptörvény megváltoztatta az igazságszolgáltatással kapcsolatos alkotmányos rendelkezéseket. Az Országgyűlés 2011 decemberében két jogszabályt fogadott el az igazságszolgáltatás szervezetéről és igazgatásáról, a bírák jogállásáról és javadalmazásáról. Bár az új szabályok a TI Magyarország korábbi NIS ajánlásaiból több elemet is átvettek az átláthatóság és a számonkérhetőség vonatkozásában, komoly aggályokat is felvetnek. A kritikusok szerint - ideértve a Legfelsőbb Bíróság elnökét is -, a törvény gyengíti a bírák függetlenségét, valamint gyakorlatilag megfosztja a bírák öngazgatási testületeit minden jelentős hatáskörtől, azokat egyetlen személyre, az Országos Bírósági Hivatal (OBH) elnökére delegálva. Az új szabályok nem megfelelőek, mivel az igazságszolgáltatás működésébe való politikai beavatkozás lehetőségét nem tudják kizárni.

	Erősségek	Gyengeségek
Igazság- szolgáltatás	A korábbi szabályozás az eljárási és az intézményi függetlenséget egyaránt biztosította	Az Országos Bírósági Hivatal elnökének hatalma nem ellenőrzött Források egyenetlen elosztása és/vagy hiánya A bírósági ítéletek és a bíróságok működése kevésbé átlátható Nem megfelelő értékelési és előmeneteli rendszer Megfelelő etikai kódex és bejelentők védelme hiányzik A Kúria elnöke újraválasztható

Ajánlásaink

1. A bírói testület függetlenségével kapcsolatban aggodalmakat vet fel a legújabb bírósági reform. Az új igazságszolgáltatási rendszer döntéshozatali folyamatának teljesen átláthatónak kell lennie, és normatív előírásokon kell alapulnia.
2. A bírák leterheltségének kiegyensúlyozottabbnak kell lennie; a bírák teljesítményértékelése normatív és a munkateher-arányos kell, hogy legyen.
3. Az igazságszolgáltatás szervezeti struktúrájának és a bíróságok igazgatásának átláthatóságát növelni kell.
4. Egységes etikai kódexet kell elfogadni, és azt átlátható módon érvényesíteni kell.
5. A közérdekű bejelentők védelme az igazságszolgáltatáson belül továbbra is megoldatlan probléma, amelyet jogalkotással kell megoldani.
6. Egységesíteni kell a bírósági joggyakorlatot. Átlátható tudományos kutatási gyakorlat kialakítására van szükség, amely az igazságszolgáltatás egységes jogalkalmazását biztosítja.
7. A bírák képzésében a korrupcióellenes képzésnek prioritást kell élveznie.
8. Modern szabályokat kell bevezetni az elavult szabályozás helyett a bírósági információkra vonatkozóan. A szabályoknak növelniük kell a tárgyalások nyilvánosságát, elősegíteni a tudományos kutatások lehetőségét, valamint nagyobb átláthatóságot kell teremteniük az igazságszolgáltatás igazgatásán belül.

Egyéb pillérek

Közszolgálat / Közigazgatási intézmények (Pontszám: 58)

Jelentős változások zajlanak jelenleg a magyar közigazgatásban. A kormány a 2010-es választás óta átfogó átszervezéseket hajtott végre a közigazgatásban. Az átszervezések alapvető célja a rugalmasabb munkakörülmények kialakítása a közszolgálati dolgozók számára. A kormány egyik fő prioritása a létszámcsökkentés volt, egyes statisztikák azonban ettől eltérő tendenciát mutatnak. Bár a közszolgálat számára rendelkezésre álló pénzügyi források folyamatosan csökkennek, nem a források megcsappanása okozta a legfőbb problémát, hanem azok nem megfelelő elosztása. Tekintettel arra, hogy a közérdekű bejelentők védelme és a vagyonyilatkozati rendszer rosszul működik, és a magatartási kódex bevezetése még várat magára, az integritás és számonkérhetőség elősegítése érdekében a közszolgálaton belül még több intézkedést kell megtenni. Ezek felölelik a foglalkoztatás területén jellemző „forgóajtó” jelenséget, az ajándékelfogadás szabályozását, a korrupció elleni küzdelemmel kapcsolatos képzések fejlesztését, valamint szükség lenne az érdekelteket és a civil szervezeteket is bevonó konzultációs folyamatok hatékonyabbá tételére is. Magyarországon a korrupció által leginkább sújtott egyik terület a hatalmas pénzösszegeket érintő közbeszerzés, mivel nem állnak rendelkezésre hatékony ellenőrzési és felügyeleti mechanizmusok, és sok különböző érdekeltségű szereplő van a magyar piacon. Annak ellenére, hogy az érvényben lévő szabályozási keret stabil, a jogalkalmazás folyamata komoly hiányosságoktól szenved.

	Erősségek	Gyengeségek
Közszektor	Speciális szabályok a korrupció kivédésére Megfelelő információszabadságra vonatkozó szabályozás	Politikai befolyás nem kizárható a közigazgatásban (laza elbocsátási szabályok, megbízhatósági vizsgálatok) Döntéshozás és a közpénzek elköltése nem átlátható Nincs megfelelő lobbiszabályozás Nincsenek megfelelő integritási mechanizmusok (etikai kódexek, közérdekű bejelentők védelme) Közbeszerzések ellenőrzési és monitorozási rendszere nem hatékony

Ajánlásaink

1. A közszolgálati életpályát érintő valamennyi változást - felvétel, előmenetel, felmentés feltételei - a fenntartandó stabilitásra és előreláthatóságra kellő tekintettel kell végrehajtani.
3. A közigazgatás számonkérhetősége nem működhet egy működőképes közérdekű bejelentési rendszer nélkül, ezért a jelenlegi szabályozási kereteket - helyi és központi szinten - felül kell vizsgálni.
3. Etikai kódexet és iránymutatást kell elfogadni az ajándékozásra és a munkavégzés megszűnése utáni időre vonatkozó szabályokról minden közigazgatási szervben belül.
4. A közigazgatási szerveknek nagyobb szerepet kell vállalniuk a korrupcióellenes fellépés fontosságára vonatkozó nevelésben és tájékoztatásban, és szorosabb együttműködést kell kialakítaniuk a civil szervezetekkel és más érdekeltekkel.

5. Felül kell vizsgálni a közbeszerzési törvényt, hogy ne korlátozza a versenyt, és ne szabályozzon lényeges kérdéseket csak rendeleti szinten. Csak kivételes esetekben kellene módosítani annak érdekében, hogy a gyakori változtatások ne okozzanak jogbizonytalanságot.
6. A közbeszerzési törvény által biztosított nagyobb rugalmasság és az ajánlatkérők szabályozási lehetősége miatt meg kell erősíteni az ellenőrzési tevékenységet. Ugyanakkor ki kell dolgozni egy rendszert a közbeszerzési eljárások és a szerződés szerinti teljesítés ellenőrzésére.
7. A Közbeszerzési Döntőbizottság függetlenségét biztosító garanciákat meg kell erősíteni. A pályázókat etikai kódex elfogadására kell kötelezni.

Civil szervezetek (Pontszám: 60)

Az elmúlt két évtized során jelentős fejlődésen ment keresztül a magyar civil társadalom. A közpolitikák és a közügyek számos területén fontos szerepet játszik, és általánosságban elfogadható jogi környezetben folytathatja tevékenységét. Komoly akadályok hátráltatják azonban a tevékenységüket a közérdekű érdekérvényesítés, az ellenőrzési és az átláthatósági kérdések területén. A leginkább romló feltételek a finanszírozási területen figyelhetők meg, ami erősíti a közpénzekről (az állami és európai uniós forrásoktól) való komolyabb függést. Problémát jelent még az erős és támogató társadalmi bázis hiánya is. Ugyanakkor a civil társadalmi szervezetek saját maguk is tehetnének nagyobb erőfeszítéseket annak érdekében, hogy tovább fokozzák az átláthatóság és a számonkérhetőség tekintetében kifejtett teljesítményüket, mivel csak ritkán próbálják meghaladni a minimum, jogilag kötelező erejű kötelezettségeket. Ennek eredményeként, a civil társadalom közepes értékelést kapott a legtöbb gyakorlati mutató alapján, és valamivel jobb eredményt ért el a jogi mutatók esetében.

	Erősségek	Gyengeségek
Civil társadalom	<p>A jogszabályi környezet nemzetközileg elfogadott normáknak megfelel</p> <p>Sok civil szervezet létezik</p> <p>Megfelelő jogszabályi alapok a kormányzat elszámoltatásához</p>	<p>Romló finanszírozási környezet, uniós és állami forrásoktól való függés</p> <p>Hatalmas adminisztratív terhelés</p> <p>Könnyen elérhető, nyilvános információ a civil szervezetek működéséről hiányzik</p> <p>Gyenge számonkérhetőségi mechanizmusok, szektorális magatartási kódex hiányzik</p> <p>Kevés korrupcióellenes civil szervezet</p>

Ajánlásaink

1. A „nonprofit” kifejezés tartalma felülvizsgálandó, új definíció megalkotására van szükség.
2. A civil szervezetek vonatkozásában szigorúbb felügyeletre és szigorúbb jelentési kötelezettségek megállapítására van szükség az irányításuk és számviteli vizsgálatuk terén.
3. A civil szervezetek közérdek-érvényesítési munkáját átláthatóbbá kell tenni. Új lobbitorvényt kell elfogadni az egyértelmű iránymutatások megállapítása érdekében.
4. A nonprofit szervezetek nyilvántartása fejlesztésre szorul.

Végrehajtó hatalom (Pontszám: 64)

Bár a kormány politikailag felelős az Országgyűlésnek, a végrehajtó hatalom lett az alkotmányos berendezkedés legerősebb ága. Magyarország 2010 óta számos változáson ment keresztül, például a Fidesz-KDNP minősített többségre tett szert az Országgyűlésben, elfogadták az új Alaptörvényt egyéb sarkalatos jogszabályokkal egyetemben. A végrehajtó hatalomban meg kell erősíteni a belső ellenőrzési mechanizmusokat (vagyonnyilatkozatok, összeférhetetlenség), hogy hatékony korlátot jelentsenek a kormányhatalom dinamikus növekedésével szemben, és ki kell alakítani egy átfogó köztisztviselői magatartási kódexet. A kormánytól és a politikai pártoktól független szervezetek által nyújtott külső ellenőrzési mechanizmusok (Állami Számvevőszék, Költségvetési Tanács, Ügyészségi Hivatal, igazságszolgáltatás) a 2010-es választások óta gyengültek.

	Erősségek	Gyengeségek
Végrehajtó hatalom	Megfelelő működési szabályok Magas színvonalú információ-szabadságot biztosító jogszabály	Bizonyos független intézményeket politikai kinevezettek vezetnek (ÁSZ, NMHH) Egységes etikai kódex hiánya az ajándékozásra, vendéglátásra és foglalkoztatás utáni korlátozásokra vonatkozó szabályokkal Átláthatósággal kapcsolatos hiányosságokra nem léteznek szankciók Közérdekű bejelentők védelme hiányzik

Ajánlásaink

1. Magatartási kódexeket kell elfogadni minden közigazgatási szervben belül, figyelembe véve az adott szervben belüli speciális igényeket, jellegzetességeket és korrupciós kockázatokat. A kódexek elfogadására az érintett szervezet munkatársainak aktív részvételével kell, hogy sor kerüljön.
2. A kódexeknek - többek között - ki kell terjedniük a különböző érdekcsoportokban való részvétel feltételeire és körülményeire, az alkalmazottak munkájával kapcsolatos információk hozzáférhetőségére (fizetések, feladatok stb.) és az ajándékozási szabályokra.
3. A közszolgálatban foglalkoztatottak szakmai pályájának nyomon követhetőnek és átláthatónak kell lennie, ugyanakkor az összeférhetetlenségi eseteket hatékonyan kell szabályozni, és ezeket a szabályokat hatékonyan kell érvényesíteni.
4. Az állami és a magánszektor közötti munkahelyváltás (az úgynevezett „forgóajtó”) jelenségét megfelelően kell rendezni a korábbi munkahelyeken megismert bennfentes információkkal való visszaélés megakadályozása érdekében.
5. Hatékony vagyonnyilatkozat-tételi rendszert kell kialakítani. Magasabb fokú átláthatóság és következetesség szükséges a korrupciós kockázatok kiküszöbölése érdekében - a szükséges adatvédelmi előírásokra figyelemmel.
6. A jelenlegi szabályozást felül kell vizsgálni és át kell alakítani egy olyan jól működő és biztonságos bejelentési rendszer létrehozása végett, amely támogatja közszolgálatban dolgozók törvénysértésekről való jóhiszemű bejelentését.

Állami Számvevőszék (Pontszám: 65)

Az Állami Számvevőszék az Országgyűlés egyik szakmai szerve, amely abból a célból jött létre, hogy a közpénzügyek törvényessége, integritása és átláthatósága felett ellenőrzést gyakoroljon. Az ÁSZ is fontos szerepet tölt be a korrupció elleni küzdelemben Magyarországon. Az állami szervek közül az ÁSZ rendelkezik a legtöbb szakértelemmel az állami pénzügyi irányítás területén (a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal mellett). Mint ilyen, az állami szektoron belül ez a legalkalmasabb szerv arra, hogy kiszűrje a visszaéléseket, származzanak azok jogsértésekből vagy a kevésbé hatékony működésből. Mivel az ÁSZ a kormánytól független, feladatát bármiféle politikai beavatkozástól mentesen láthatja el, ami egyben ki is emeli a függetlenség fontosságát. Ezeket a célokat akkor lehet megvalósítani, ha az ÁSZ transzparensten működik. Az ÁSZ-nak az ellenőrzések elvégzéséhez hatékony eszközökre van szüksége annak érdekében, hogy az ellenőrzött szervek a vizsgálat megállapításainak megfelelő intézkedéseket meg is valósítsák. Ebben a tekintetben az ÁSZ-ról szóló új törvény is tartalmaz kedvező újdonságokat. Az ÁSZ integritása és hatékonysága javítása érdekében érdemes lenne módosítani a hibás összeférhetetlenségi szabályokat, korlátozni az előzetes értesítések gyakorlatát és bevezetni a munkaviszony megszűnése utáni korlátozásokat. A kormányzati szerveket az ÁSZ-ajánlások végrehajtásra kell ösztönözni. A függetlenséget leginkább aláásó kockázat, ha az ÁSZ legfelső vezetője és a felsővezető tisztségviselők (különösen az elnök és alelnök) nyíltan pártpolitikusai múlttal rendelkeznek, mert így a politikai elkötelezettség gyanúja merülhet fel az ÁSZ-szal szemben. Az elnök és az alelnök újabb 12 évre való ismételt megválaszthatósága - ahogyan arról új Alaptörvény és az ÁSZ-ról szóló új törvény rendelkezik - hasonlóan káros.

	Erősségek	Gyengeségek
Állami Számvevőszék	A szabályozás biztosítja a függetlenség alapjait Átlátható működés Megfelelő eszközök a visszaélések észlelésére	Elnök és elnökhelyettes egyértelmű politikai háttérrel rendelkeznek Humán erőforrással kapcsolatos döntések nem érdemeken és professzionalizmuson alapszanak Az elnök újraválasztható Elbocsátási szabályok lehetőséget adnak szubjektivitásra Az ÁSZ jelentéseit és megállapításait nem mindig veszik figyelembe Számonkérhetőség a gyakorlatban nem működik megfelelően Hiányzó foglalkoztatás utáni korlátozások

Ajánlásaink

1. A számvevők és a számvevő tanácsosok kinevezéséhez szükséges szakmai követelményeket és előírt szakmai tapasztalatokat szigorítani kell.
2. Meg kell szüntetni az ÁSZ elnökének újraválaszthatóságát.
3. Nagyobb átláthatóság szükséges a belső szabályzatok és döntések terén, és könnyebben elérhetővé kell tenni azokat.
4. Hatékonyabb titoktartási kötelezettségekre van szükség, melyeket a munkaviszony megszűnése utáni korlátozások (forgóajtó) kell, hogy kiegészítsenek.
5. Az ÁSZ-nak tapasztalatait és hatásköreit felhasználva kell terjesztenie a jó gyakorlatokat és erősítenie a korrupcióellenes erőfeszítéseket az állami szervek között.

Rendvédelmi szervek (Pontszám: 67)

A rendvédelmi szervek feladata a korrupcióval kapcsolatos bűncselekmények felderítése és az azokkal kapcsolatos vádemelés. Egyéb szervek és intézmények is jelentős szerepet játszanak a vesztegetés vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények felderítésében. Nincs olyan elkülönülő központi szerv, amelynek kizárólag az lenne a feladata, hogy az ilyen jellegű bűncselekményeket kinyomozza, és azokkal szemben fellépjen. A rendvédelmi szerveket szabályozó jogi keretek némi hiányosság ellenére megfelelőek. Általánosságban megfelelő pénzügyi és műszaki erőforrás áll rendelkezésükre, azonban az állomány képzése és a vesztegetés-felderítés területén a hatékonyság javítása érdekében vannak még tennivalók. A politikai nyomásgyakorlás nem bizonyított a rendvédelmi szervek esetében, bár jelentős aggályok merültek fel. A rendvédelmi szervek irányítási szervezete megfelel a jogi előírásoknak, de kritika érte az átláthatóság és a számonkérhetőség szempontjai miatt. Az új jogszabályok elfogadására a lehetséges hatások figyelmen kívül hagyásával került sor: növekednek a korrupciós kockázatok és egyre csökken a rendvédelmi szervek számonkérhetősége. A rendszerváltás óta a bűnüldöző szerveknél az előnytelen előmeneteli rendszer, illetve a különleges szaktudás hiánya a forrása a korrupció strukturális okainak. A szerény karrierlehetőségek és a felvételi eljárás során hiányzó átláthatóság még mindig problémákat okoz.

	Erősségek	Gyengeségek
Rendvédelmi szervek	Bűnüldözési szervek irányítására vonatkozó szabályok megfelelőek	Kiemelt kockázat a politikai befolyás lehetősége Nem megfelelő átláthatósági, számonkérhetőségi és integritási szabályok, közérdekű bejelentők védelme nem biztosított Nem megfelelő számú megfelelően képzett nyomozó Rendőrségen belül jelentős korrupciós fertőzöttség

Ajánlásaink

1. Javítani kell a rendőrség és az ügyészség szakmai felkészültségén.
2. A legfőbb ügyész jogállását érintő, nemrégiben bevezetett alkotmányos változások megnövelték az ügyészség alkotmányos függetlenségét anélkül, hogy korlátozták volna a politikai befolyás lehetőségét a gyakorlatban, és ahhoz a megfelelő számonkérhetőségi szabályokat hozzárendelték volna.
3. Mivel az ügyészség vált a legfontosabb korrupcióellenes intézménnyé, nagyobb átláthatóságot kell biztosítani az ügyészségen belül, és egyszerűbbé kell tenni a büntetőeljárási dokumentumokhoz való hozzáférést.

Törvényhozás (Pontszám: 69)

A magyar alkotmányos berendezkedés elnöki típusú parlamentáris kormányzati rendszert hozott létre. Az államapparátus központi szervei különböző mértékben vesznek részt a kormányzásban: az Országgyűlés, a Kormány és a köztársasági elnök kormányzati funkciókat ellátó szervek. Egyes nézetek szerint itt kell megemlíteni az Alkotmánybíróságot is, mivel hatáskörébe tartozik a jogi normák megsemmisítése. Ezért a magyar kormányzati rendszer vonatkozásában egy „hatalmi négyszögről” beszélhetünk. A miniszterelnöki kormányzati rendszerek esetében a kormányfő kizárólagos hatáskörében nevezi ki a minisztereket, és következképpen erős irányítási jogokat gyakorol a kormány felett. A központi közhatalmi szervek szerepe, súlya és hatalmi helyzete a kormányzásban eltérő: a magyar rendszerben a kormányzás központi és meghatározó elemei az Országgyűlés és a Kormány. A kormány legfőbb feladata az, hogy előkészítse és végrehajtsa a kormányzati döntéseket, mivel a kormány rendelkezik a szükséges anyagi, technikai és személyi feltételekkel. Az államfő döntéshozó hatalma alá van rendelve az adott típusú kormányzati rendszernek (miniszterelnöki típusú berendezkedés), és döntéseinek többségét köteles miniszteri vagy miniszterelnöki ellenjegyzéssel elláttatni. A kormányzásban az Alkotmánybíróság a jogi aktusok (és rendeletek) alkotmányossági felülvizsgálatával (normakontrollal) vesz részt, illetve a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség esetenkénti jelzésével, amikor jelzi, hogy bizonyos kormányzati vonatkozásban elmulasztották a megfelelő intézkedéseket megtenni.

	Erősségek	Gyengeségek
Törvényhozás	<p>Stabil jogszabályi környezet megfelelő intézményi struktúrával biztosítja a függetlenséget</p> <p>Tartalmas honlap biztosítja a működéssel kapcsolatos információk hozzáférhetőségét</p>	<p>A hiányzó lobbitorvény és a kétharmados többséggel való gyakori visszaélések (egyéni képviselői indítványok megszavazása) miatt a jogalkotói folyamat nem átlátható, hiányoznak a megfelelő konzultációs mechanizmusok</p> <p>Képviselők fizetési rendszere túlbonyolított és nehezen követhető</p> <p>Hiányoznak az etikai kódexek és a foglalkoztatás utáni korlátozások</p>

Ajánlásaink

1. Szigorúbban kell szabályozni az egyéni képviselői indítványokat a jogalkotási folyamat átláthatóságának javítása érdekében.
2. A képviselői vagyonyilatkozatok rendszere nem működik megfelelően a jelenlegi formában. Országgyűlési képviselőkre vonatkozó magatartási kódexre van szükség.
3. A módosító javaslatok zárószavazás előtti benyújtásának újonnan bevezetett gyakorlata megkérdőjelezhető, és komolyan aláássa a jogalkotás átláthatóságát.
4. Bár jogszabályi előírás, mégis a jogalkotási javaslatok jelentős részét megfelelő hatástanulmányok nélkül fogadják el.
5. A jogalkotás jogellenes befolyásolása vagy nyomásgyakorlása elkerülése érdekében a lobbitevékenységet átlátható és számonkérhető rendszer kialakításával hatékonyan kell szabályozni.